

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์
**The Correlation between Knowledge, Attitude
and English for Communication Arts Learning**

เอกชีวา แซ่ตัน^{1*}

¹อาจารย์ สาขานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี 22000

บทคัดย่อ

การวิจัยสำรวจ เพื่อ (1) เปรียบเทียบการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรนิเทศศาสตร์ จำนวน 89 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, One-way ANOVA, LSD และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาทำให้เรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (2) ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษทุกทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ และ (3) เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ ข้อเสนอแนะคือผู้สอนต้องพยายามปรับเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียนให้รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษไม่ยากเกินความสามารถ

Abstract

This survey research aimed to (1) compare English for Communication Arts learning by Com. Arts students' characteristics and (2) study the relationship between the knowledge, attitude and English for Communication Arts learning. The sampling consisted of 89 Accord Communication Arts program students, The data were obtained from a questionnaire and analyzed by using statistics, i.e. frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test, One-way ANOVA, LSD (Least Significant Difference) and correlation. The findings are as follows: (1) the difference of students' characteristics significantly affect English for Communication Arts learning at 0.05. (2) every knowledge skill was positively correlated with the English for Communication Arts learning. And also (3) the attitude on English for Communication Arts learning was positively correlated with the English for communication arts learning. It was recommended here that the teachers should try to change students' attitude, that is English learning is not harder than their ability.

คำสำคัญ : ความรู้ เจตคติ และการเรียนรู้อังกฤษ ความสัมพันธ์ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์

Key words : Knowledge, Attitude, and English learning, Correlation of English for Communication Arts

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ekjivasa@hotmail.com โทร. 08-6000-2161

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญของการวิจัย

การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนานาชาติศาสตร์ได้กำหนดคำอธิบายรายวิชาว่า ศึกษาหลักการพื้นฐานในการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษที่สำคัญสำหรับงานนานาชาติศาสตร์ สื่อสารมวลชน โดยเฉพาะการเขียนในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ภาษาอังกฤษ ศัพท์เฉพาะ และสำนวนที่ใช้ การพูดสำหรับการติดต่อสื่อสารในงานสื่อสารมวลชนรวมทั้งการฝึกฟัง และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อนานาชาติศาสตร์ และการค้นคว้าจากเอกสารตำราต่าง ๆ

ซึ่งจากคำอธิบายรายวิชาสังเกตว่า หลังจากผู้เรียนได้ศึกษาผ่านรายวิชาดังกล่าวแล้วต้องมีความรู้ความสามารถในทักษะทางภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แม้ว่าภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนยาขมสำหรับนักศึกษามาอย่างยาวนาน ที่สำคัญมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้งานได้จริงซึ่งประนอม สุรัสวดี (2539: 42) ได้ศึกษาผลการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทย พบว่า เด็กไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่ดีเท่าที่ควร ส่วนปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนคือ เจตคติผู้เรียนบางคนไม่ชอบภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนของผู้สอนทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน ตลอดจนการสอนที่เน้นเนื้อหามากกว่าให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนเร่งสอนเนื้อหาโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

ขณะเดียวกันรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนานาชาติศาสตร์เป็นวิชาที่ค่อนข้างใหม่สำหรับการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งบางครั้งได้ขอความร่วมมือจากผู้สอนภาควิชาภาษาอังกฤษ แต่พบว่าผู้สอนภาควิชาภาษาอังกฤษยังไม่สามารถนำเนื้อหาทางด้านนานาชาติศาสตร์ และหรือสื่อสารมวลชนเข้าไปผนวกได้ตรงตามวัตถุประสงค์ หรือสอนยากเกินความ

สามารถของนักศึกษานานาชาติศาสตร์ โดยเน้นไวยากรณ์มากเกินไป ดังนั้นบุคคลที่สามารถเข้าใจเนื้อหาทางด้านนานาชาติศาสตร์ หรือสื่อสารมวลชนที่ดีที่สุดคืออาจารย์หลักสูตรนานาชาติศาสตร์เอง

สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ เมื่ออาจารย์หลักสูตรนานาชาติศาสตร์เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษเอง จะทำอย่างไรให้เปลี่ยนเจตคติของผู้เรียนที่ว่า “ภาษาอังกฤษนั้นแสนยากเป็นความง่าย” ซึ่งในฐานะผู้สอนนานาชาติศาสตร์ต้องเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนนานาชาติศาสตร์ด้วยเช่นกัน ผู้สอนจึงพยายามออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อว่าจะปรับเจตคติของผู้เรียนให้รู้สึกดีต่อภาษาอังกฤษได้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การใช้สื่อประเภทละคร ภาพยนตร์ เพลง มาประกอบการเรียนการสอน เรียนรู้เกี่ยวกับบทสนทนาที่นำไปใช้งานนานาชาติศาสตร์ได้จริง และค่อย ๆ เพิ่มความยากไปเรื่อย ๆ ตามแนวคิดของ Krashen (1985) ที่ว่าการเรียนที่สัมฤทธิ์ผลส่วนหนึ่งเกิดจากข้อมูลที่ได้รับต้องสูงกว่าระดับความรู้เพียงเล็กน้อย นอกจากนี้แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจสูง หรือชอบในสิ่งที่เรียนตลอดจนองค์ประกอบทางการเรียนอื่นๆ เช่น ความประทับใจผู้สอน จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอนที่เพิ่มแรงจูงใจแก่ผู้เรียนด้วยการเสริมสร้างองค์ประกอบที่พึงประสงค์ต่อผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริงในวิชาชีพนานาชาติศาสตร์

ด้วยความตระหนักในความรู้ความสามารถของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนานาชาติศาสตร์เป็นสำคัญ โดยหวังว่าผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนความรู้สึกของผู้เรียนที่มักคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากต่อการเข้าใจ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อนานาชาติศาสตร์ของนักศึกษากลุ่มนี้ หลักสูตรนานาชาติศาสตร์ชั้นปีที่ 2 มหา-

วิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี หลังจากที่ได้ศึกษาจบในภาคเรียนที่ 2/2550 เพื่อนำผลวิจัยที่ได้เป็นแนวทางในการส่งเสริม เกิดความรู้ ปรับปรุงและพัฒนาผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษตามทางเลือกใหม่ อันจะนำมาซึ่งคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้อังกฤษที่มีต่อภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์แตกต่างกันทำให้เรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์แตกต่างกัน

1.3.2 ความรู้ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ในเชิงบวก

1.3.3 เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ในเชิงบวก

2. วิธีการศึกษา

วิธีการดำเนินงานเป็นวิจัยเชิงสำรวจ ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยพยายามศึกษาว่าในแต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างไร โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaires) วัดระดับความรู้อังกฤษ และระดับการเรียนรู้เป็นเครื่องมือทดสอบ

ภายหลังการเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ตลอดภาคการศึกษาที่ 2/2550

2.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 85 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้เป็นผู้สอนนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ ตลอดภาคการศึกษาที่ 2/2550

2.2 ตัวแปรการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้แบ่งตัวแปรต่างๆ ออกเป็น 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผล ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อาชีพ ผู้ปกครอง ช่วงเวลาทบทวนบทเรียน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนผู้เรียนที่เหมาะสม คะแนนเฉลี่ยรวม

2.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ (1) ความรู้ด้านการเรียนภาษาอังกฤษ จำแนกเป็น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน (2) เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ (3) การเรียนรู้อังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์

2.3 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือในการดำเนินงานวิจัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือแบบสอบถามวัดระดับความรู้ระดับเจตคติ และระดับการเรียนรู้ เพื่อเป็นตัวชี้วัดในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ส่วน 73 ข้อ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามด้านลักษณะประชากรของนักศึกษา จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ จำนวน 25 ข้อ แบ่งเป็น ด้านทักษะการฟัง 10 ข้อ ด้านทักษะการพูด 5 ข้อ ด้านการอ่าน 5 ข้อ และ ด้านทักษะการเขียน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์

คำถามใช้รูปแบบมาตรวัดตามวิธีของ Likert scale โดยแบ่งระดับความรู้ 5 ระดับ และระดับเจตคติ 5 ระดับ และระดับการเรียนรู้ 5 ระดับ ซึ่งแต่ละระดับมีช่วงห่างเท่ากันคือ 1 คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้ที่น้อยที่สุด

ในแต่ละช่วงมีคะแนนห่างเท่าๆ กัน โดยหากจากสูตรการคำนวณ คือ

$$\begin{aligned} \text{เกณฑ์การ} & \quad \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{กำหนดช่วง}} \\ & \quad \frac{5 - 1}{5} \\ & = \frac{4}{5} \\ & = 0.80 \end{aligned}$$

สามารถแปลงค่าระดับคะแนนได้ดังนี้

4.21-5.00 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้มากที่สุด

4.20-3.41 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้มาก

3.40-2.61 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้ปานกลาง

2.60-1.81 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้ที่น้อย

1.80-1.00 หมายถึง ความรู้/เจตคติ/การเรียนรู้ที่น้อยที่สุด

2.4 การทดสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเที่ยงตรง และหาความเชื่อถือได้ดังนี้

2.4.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรง

การหาค่าความถูกต้องใช้ได้ (validity) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 คน เพื่อการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อดำเนินการทดสอบค่าความเชื่อถือได้ในขั้นต่อไป

2.4.2 การหาค่าความเชื่อถือได้

การหาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 30 คน จากนั้นจึงนำมาหาค่าความเชื่อถือได้ในภาพรวม โดยใช้สูตร Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.9754

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบที่วัดความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้แล้วไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำนวน 85 ชุด

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติพรรณนาและทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติอ้างอิง ดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา (descriptive statistics) เพื่อสรุปลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ค่าสถิติได้แก่ ความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percent) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviations-S.D.)

2. การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยใช้สถิติอ้างอิง (inferential statistics) ด้วยเทคนิค t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) หากทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการเปรียบเทียบการวิเคราะห์รายคู่ LSD (Least Significant Difference) หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ ความรู้ เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษและการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation)

ผลการวิเคราะห์จะได้ดำเนินการนำเสนอโดยละเอียดในหัวข้อที่ว่าด้วยผลการศึกษาและอภิปรายผลต่อไป

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการศึกษา

1. การศึกษาการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษานิเทศศาสตร์

จากสมมติฐานที่ว่า ลักษณะทั่วไปของนักศึกษานิเทศศาสตร์แตกต่างกันมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์แตกต่างกัน ผู้วิจัยจะแสดงผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามเพศ

เพศ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P.Value
ชาย	3.4228	.44769	1.566	.214
หญิง	3.4340	.53005		

จากตารางที่ 1 ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า เพศของนักศึกษาแตกต่างกันมีการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 อาชีพผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P. Value	คู่ที่แตกต่าง
(1) พนักงานบริษัทเอกชน	5	3.25	.508	4.147*	.004	(2)>(4)
(2) รับราชการ	18	3.47	.520			(3)>(4)
(3) ประกอบธุรกิจส่วนตัว	33	3.53	.454			(5)>(4)
(4) เกษตรกร	22	3.12	.453			
(5) รับจ้าง	11	3.72	.368			

* P. Value < 0.05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ของนักศึกษาจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน One-way ANOVA พบว่า อาชีพผู้ปกครองของนักศึกษาแตกต่างกันมีการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งคู่ที่ต่างกัน ทำการเปรียบเทียบด้วยสถิติ LSD พบว่ามีคู่ที่ต่างกันคือ นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์สูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามช่วงเวลาที่ทบทวนบทเรียน

ช่วงเวลา ทบทวน บทเรียน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P. Value
ก่อนนอน	3.3831	.46742	.860	.465
หลังตื่นนอน	3.4333	.55082		
ตอนเช้า				
ก่อน รับประทานอาหาร	3.6000	.78316		
หลัง รับประทานอาหาร	3.6267	.44355		

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามช่วงเวลาที่ทบทวนบทเรียนด้วยสถิติทดสอบ One-way ANOVA พบว่า ช่วงเวลาที่ทบทวนบทเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์จำแนกตามจำนวนผู้เรียน

จำนวน ผู้เรียนที่ เหมาะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P. Value	คู่ที่ แตกต่าง
(1) ต่ำ	กว่า 20 คน	3.2722	.42951	3.296*	.042	(2)>(1)
(2) 21-30 คน	47	3.5262	.51943			
(3) 30 คน ขึ้นไป	6	3.6111	.46268			

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4 ใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One-way ANOVA พบว่า จำนวนผู้เรียนแตกต่างกันมีการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งจะทำให้เปรียบเทียบรายคู่ด้วยสถิติทดสอบ LSD พบว่ามีคู่ที่ต่างกัน คือ จำนวนผู้เรียน 21-30 คน เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์สูงกว่าจำนวนผู้เรียน 30 คนขึ้นไป

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์

จากสมมติฐานที่ว่า ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเชิงบวกดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และ
การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องาน
นิเทศศาสตร์

ความรู้เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	
	ค่าสัมประสิทธิ์	Sig.
ด้านทักษะการฟัง		
1. นักศึกษามีโอกาส ในการฝึกฝนการฟัง ภาษาอังกฤษ ในระหว่างเรียน	.352(**)	.001
2. นักศึกษามั่นใจว่า สามารถฟัง ภาษาอังกฤษเข้าใจ	.487(**)	.000
3. คำศัพท์ต่างๆ มีผล ต่อการฟังของนักศึกษา	.296(**)	.005
4. หลักรวบรวม ภาษาอังกฤษมีผล ต่อการฟัง	.258(*)	.015
5. นักศึกษาฟังเข้าใจ ทุกคำในประโยค ภาษาอังกฤษ	.399(**)	.000
6. นักศึกษาจับประเด็น เรื่องที่ฟังได้	.480(**)	.000
7. นักศึกษาสามารถ แยกแยะคำศัพท์ที่ ออกเสียงใกล้เคียงกัน	.465(**)	.000
8. นักศึกษามีความ ชำนาญในการแยก เสียงหนัก-เบา	.539(**)	.000
9. นักศึกษาสามารถ ฟังภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับงานด้าน นิเทศศาสตร์ได้	.553(**)	.000
10. การสื่อสารของผู้สอน ทำให้นักศึกษาฟัง ภาษาอังกฤษเข้าใจ	.501(**)	.000
รวม	.643(**)	.000

ความรู้เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	
	ค่าสัมประสิทธิ์	Sig.
ด้านการพูด		
11. นักศึกษามีโอกาส ฝึกฝนการพูดภาษา อังกฤษในระหว่างการเรียน	.476(**)	.000
12. นักศึกษามีความมั่นใจ ในการพูดหลังจากที่เรียน ภาษาอังกฤษ	.553(**)	.000
13. การรู้คำศัพท์ภาษา อังกฤษด้านงาน นิเทศศาสตร์ทำให้นักศึกษา สามารถพูดได้	.429(**)	.000
14. นักศึกษาพยายาม พูดให้คู่สนทนา เข้าใจสิ่งที่พูด	.413(**)	.000
15. ไวยากรณ์ภาษา อังกฤษมีความสำคัญ ต่อการพูดเพื่องาน นิเทศศาสตร์มากที่สุด	.340(**)	.001
รวม	.526(**)	.000
ด้านการอ่าน		
16. นักศึกษามีโอกาส ฝึกฝนการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์ระหว่าง การเรียน	.415(**)	.000
17. นักศึกษาสามารถ อ่านภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศได้เข้าใจ	.393(**)	.000
18. นักศึกษามีความ พยายามอ่านภาษา อังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์ให้เข้าใจ ทุกประโยค	.275(**)	.009
19. นักศึกษาสามารถ จับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้	.354(**)	.001
20. การอ่านภาษาอังกฤษ มีความสำคัญต่องาน นิเทศศาสตร์ในระดับ นานาชาติ	.520(**)	.000
รวม	.495(**)	.000

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	
	ค่าสัมประสิทธิ์	Sig.
ด้านการเขียน		
21. นักศึกษามีโอกาส ฝึกฝนทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษในระหว่าง การเรียน	.440(**)	.000
22. นักศึกษาพยายาม เขียนภาษาอังกฤษให้เข้าใจ	.363(**)	.000
23. หลักรายการที่ทำให้ นักศึกษาเขียนภาษา อังกฤษได้ดี	.432(**)	.000
24. นักศึกษาสามารถ เขียนประโยคภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์ อย่างง่ายได้	.392(**)	.000
25. นักศึกษาพยายาม เขียนเรื่องที่ตนเองถนัด	.269(*)	.011
รวม	.508(**)	.000

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนซึ่งทุกทักษะล้วนมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ทั้งนี้ นักศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์ความรู้ทักษะการฟังมากที่สุด (ค่าสัมประสิทธิ์ .643) โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาสามารถฟังภาษาอังกฤษเกี่ยวกับงานนิเทศศาสตร์ได้ รองลงมาเป็นค่าสัมประสิทธิ์ทักษะด้านการพูด (ค่าสัมประสิทธิ์ .526) โดยนักศึกษามีความมั่นใจที่จะพูดภาษาอังกฤษหลังจากที่เรียนแล้ว (ค่าสัมประสิทธิ์ .553) จากนั้นเป็นค่าสัมประสิทธิ์ทักษะการเขียน (ค่าสัมประสิทธิ์ .508) โดยเฉพาะการที่นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระหว่างการเรียน (ค่าสัมประสิทธิ์ .440) และนักศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์ทักษะการอ่านเป็นลำดับสุดท้าย (ค่าสัมประสิทธิ์ .495) เนื่องจาก

นักศึกษาเชื่อว่า หลักรายการที่ทำให้นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษได้ดี (ค่าสัมประสิทธิ์ .432)

จากสมมติฐานที่ว่า เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ในเชิงบวก ดังนี้

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์

เจตคติที่มี ต่อภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	
	ค่าสัมประสิทธิ์	Sig.
1. นักศึกษาชอบเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	.607(**)	.000
2. ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์มีประโยชน์ ต่อนักศึกษาในการ ประกอบอาชีพ	.748(**)	.000
3. ภาษาอังกฤษทำให้ นักศึกษากลายเป็น ที่ยอมรับของสังคม	.680(**)	.000
4. คนที่สามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษมัก ได้เปรียบกว่าคนที่ ไม่สามารถสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	.609(**)	.000
5. นักศึกษารู้สึกชื่นชม คนที่พูดภาษาอังกฤษ ได้คล่อง	.698(**)	.000
6. ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์เป็นวิชา ที่เรียนแล้วเกิดความ ภาคภูมิใจ	.806(**)	.000
7. นักศึกษานิเทศศาสตร์ จำเป็นต้องเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์	.785(**)	.000
8. ผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์ สามารถทำให้นักศึกษา มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ	.804(**)	.000

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เจตคติที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	
	ค่าสัมประสิทธิ์	Sig.
9. ผู้สอนทำให้นักศึกษา รู้สึกสนุกสนานกับการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์	.756(**)	.000
10. ผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์ มีความเชี่ยวชาญ ในวิชาที่สอน	.808(**)	.000
11. ผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์ ใจดี	.796(**)	.000
12. ผู้สอนภาษาอังกฤษ มีวิธีการสอนที่น่าสนใจ	.824(**)	.000
13. จำนวนชั่วโมงการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์มีความ เหมาะสม	.681(**)	.000
14. ผู้สอนให้คำปรึกษา ภาษาอังกฤษเมื่อนักศึกษา ไม่เข้าใจ	.753(**)	.000
15. ผู้สอนพยายาม ให้นักศึกษาเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วย ตัวนักศึกษาเอง	.783(**)	.000
16. กิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์ส่งเสริม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ของนักศึกษา	.856(**)	.000
17. การแสดงบทบาท สมมติจากภาพยนตร์ ทำให้นักศึกษานำไปใช้ ประโยชน์ในงาน นิเทศศาสตร์ได้	.631(**)	.000
18. การเปิดรับสื่อมวลชน ภาษาอังกฤษทำให้นักศึกษา ได้ความรู้และพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษได้ดี	.735(**)	.000

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เจตคติที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์	
	ค่าสัมประสิทธิ์	Sig.
19. นักศึกษาสามารถ จับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้	.542(**)	.000
20. เอกสารประกอบ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์ ที่เรียบเรียงโดยผู้สอน มีความสำคัญต่อการเรียน	.831(**)	.000
21. เอกสารการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์มีเนื้อหา ครอบคลุมครบถ้วน	.817(**)	.000
22. แบบฝึกหัดในเอกสาร ประกอบการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์มีความ เหมาะสม	.814(**)	.000
23. เอกสารประกอบ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์สามารถ ศึกษาเองได้เข้าใจ	.753(**)	.000
24. นักศึกษาสามารถ นำความรู้จากเอกสาร ประกอบการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษไปใช้งาน ได้จริง	.808(**)	.000
25. ประโยค เนื้อเรื่อง และบทสนทนาที่มีความ สอดคล้องกับงาน ด้านนิเทศศาสตร์	.838(**)	.000
รวม	.635(**)	.000

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ในเชิงบวก (ค่าสัมประสิทธิ์

.635) โดยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุด (ค่าสัมประสิทธิ์ .856) รองลงมาเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนที่เรียบเรียงโดยผู้สอน ประโยค เนื้อเรื่อง และบทสนทนามีความสอดคล้องกับงานด้านนิเทศศาสตร์ (ค่าสัมประสิทธิ์ .838) ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจ (ค่าสัมประสิทธิ์ .824) ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์เป็นวิชาที่เรียนแล้วเกิดความภาคภูมิใจ (ค่าสัมประสิทธิ์ .806) และผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ (ค่าสัมประสิทธิ์ .804) ตามลำดับ

3.2 อภิปรายผล

การอภิปรายผลผู้วิจัยจะขออภิปรายตามผลการวิจัยดังนี้

(1) ลักษณะทั่วไปของนักศึกษานิเทศศาสตร์จากการวิจัยพบว่า ลักษณะทั่วไปของนักศึกษานิเทศศาสตร์แตกต่างกันมีการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยตัวแปรที่เกิดความแตกต่างได้แก่ ตัวแปรด้านอาชีพผู้ปกครอง และจำนวนผู้เรียนสำหรับอาชีพของผู้ปกครองที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์แตกต่างกันนั้นหากทำการศึกษาให้ลึกซึ้ง พบว่า กลุ่มของนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์สูงกว่าอาชีพเกษตรกรนั้นแสดงว่ากลุ่มวิชาชีพดังกล่าวเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษสูงกว่าอาชีพเกษตรกรซึ่งแทบจะไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจึงมิได้ใส่ใจว่าบุตรหลานตนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในระดับใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ พัฒนไพบูลย์ (2548) ที่ว่า ผู้ปกครองที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกัน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยครอบครัว อาชีพ และตำแหน่งงานจะใช้ประกอบการพิจารณาส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน

สอนภาษาอังกฤษเอกชนแตกต่างกัน

นอกจากนี้ตัวแปรด้านจำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ยังพบความแตกต่างแสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนย่อมมีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาเช่นกันโดยเฉพาะจำนวนที่เหมาะสมควรอยู่ที่ 21-30 คน สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกชีวา แซ่ตัน และจำเริญ กังคะศรี (2550) เรื่องความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด ซึ่งจำนวนผู้เรียนที่เหมาะสมถูกกำหนดในตัวแปรดังกล่าวเช่นเดียวกัน

(2) ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ในเชิงบวก ซึ่งทักษะด้านการฟังมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aksornjarung (1997) ที่ว่าการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยครูไทยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสอน ยกเว้นหลักสูตรนานาชาติ และการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาเอก หรือโทภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่จะได้รับประสบการณ์จากในชั้นเรียนเท่านั้น และแม้ว่าจะเรียนบังคับแต่มีจำนวนรายวิชาเพียง 2-4 รายวิชา หากนักศึกษาไม่เลือกเรียนเพิ่มเติมจะไม่มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษอีกจนจบหลักสูตร 4 ปี ยกเว้นนักศึกษามีโอกาสได้รับชมและฟังรายการต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษองค์ประกอบสำคัญอีกชนิดหนึ่ง คือ ข้อมูลภาษาอาจอยู่ในรูปของภาษาพูดที่มาจากกรัง หรือข้อมูลที่เป็นข้อเขียนที่มาจากกรอ่าน นอกจากนี้ Krashen (1985) ได้เสนอให้เห็นว่า ผู้เรียนจะพัฒนาการเรียนภาษาได้ด้วยการเข้าใจข้อมูลภาษาซึ่งมีความยากและซับซ้อนเกินระดับความรู้เดิมเพียงเล็กน้อย โดยใช้สูตร I+1 ซึ่ง I หมายถึงข้อมูล และภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว และ 1 หมายถึง ข้อมูลภาษาใหม่ซึ่งยากกว่าภูมิความรู้เดิมของผู้เรียนเพียง 1 ระดับ และข้อมูลภาษาจะเป็นข้อมูลที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ก็

ต่อเมื่อมีการปรับแต่ง หรือทำให้ง่ายลงซึ่งต้องอาศัยบริบทของภาษาในขณะที่ผู้เรียนสัมผัสข้อมูลภาษานั้นๆ

(3) เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ในเชิงบวก สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชฎาภรณ์ พึ่งตนไพศาล (2547) ที่ว่า ผู้เรียนที่มีลักษณะแตกต่างกันมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคำถามที่ว่าผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลด้านต่างๆ ล้วนมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Crookes & Schmidt (1991) ที่พบว่ามืองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ ความถนัด ทักษะคิด และแรงจูงใจ วิธีคิด ความวิตกกังวล และกลวิธีการเรียนสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ หมายถึงการเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศที่ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นเป็นเครื่องมือสื่อสาร และไม่ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ ในชีวิตประจำวันและการสื่อสาร

นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ยอมรับว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ จึงอาจกล่าวได้ว่าพื้นฐานความรู้เดิมมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนในระดับสูง โดยเฉพาะความรู้เรื่องศัพท์ที่เป็นอุปสรรค หรือความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษของตนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Krashen (1985) ที่ว่าการเรียนที่สัมฤทธิ์ผลส่วนหนึ่งเกิดจากข้อมูลที่ได้รับต้องสูงกว่าระดับความรู้เดิมเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้เกิดจากแรงจูงใจภายในที่แสดงออกด้วยการ “ชอบ”

หรือ “ไม่ชอบ” ด้วยเหตุที่เวลาจำกัดจะทำให้คล่องภาษาอังกฤษเพียง 60 ชั่วโมงเป็นไปไม่ได้ แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือเมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจสูง หรือชอบในสิ่งที่เรียน และองค์ประกอบทางการเรียนอื่นๆ เช่น ความประทับใจผู้สอนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนที่เพิ่มแรงจูงใจแก่ผู้เรียนด้วยการเสริมสร้างองค์ประกอบที่พึงประสงค์ต่อการเรียนให้มากที่สุด โดยเฉพาะการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์เกี่ยวกับผู้สอน ได้แก่ ความกระตือรือร้นในการสอน ความรู้ความชำนาญในวิชาที่สอน ประเด็นนี้บ่งชี้ว่าผู้สอนภาษาต่างประเทศต้องเรียนรู้ทักษะความชำนาญในการสอน ตลอดจนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อหาความรู้ในสาขาที่ตนสอนอยู่ตลอดเวลาในอันที่จะรับภารกิจการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

บุคลิกภาพของครูยังเป็นปัจจัยที่มีต่อบรรยากาศในชั้นเรียนโดยตรง ซึ่งยังผลต่อการเพิ่มและบั่นทอนแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะอาจารย์อารมณ์ดี บุคลิกภาพดี อาจารย์สอนสนุก เห็นภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุกสนาน ครูผู้สอนใจเย็น มีความเข้าใจ มีความพยายาม และตั้งใจสอน อาจารย์สอนไม่เครียด เป็นต้น ดังนั้นผู้สอนต้องพัฒนาความรู้ ความชำนาญการสอนในสาขาของตน และยังคงรอบรู้ด้านอื่นๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน

เนื้อหาสาระของบทเรียนภาษาต่างประเทศมีธรรมชาติต่างจากวิชาอื่นๆ คือ ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนวิชาอื่นๆ ได้เมื่อไม่เข้าใจเพราะมีคำอธิบายเป็นภาษาไทย แต่สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนอาจไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง หากบทเรียนไม่เหมาะสมกับระดับของตน ไวยากรณ์ยุ่งยากซับซ้อนทำให้เบื่อหน่าย

4. สรุป

4.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ของนักศึกษา จำแนกตามลักษณะทั่วไปของนักศึกษา และพบว่า ตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างคือ อาชีพของผู้ปกครอง และจำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนที่เหมาะสม อยู่ระหว่าง 21-30 คน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิง บวก สำหรับเจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์ในเชิงบวกด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่องาน นิเทศศาสตร์ในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียน สามารถนำไปใช้ได้จริงตามวิชาชีพนิเทศศาสตร์ และ สื่อสารมวลชนในอนาคต

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยต้องได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับ นโยบายการสอนภาษาอังกฤษตลอดจนหลักสูตร ของแต่ละสาขา แต่ละระดับ

4.2.2 การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่องานนิเทศศาสตร์ควรปรับปรุงและพัฒนาให้ สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนโดยผู้สอน ต้องใช้ระยะเวลาในการสอนปรับปรุง และพัฒนาตำรา การเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำเอาประโยชน์ จากการเรียนในชั้นเรียนไปใช้งานได้จริงในวิชาชีพ นิเทศศาสตร์

4.2.3 ผู้สอนภาษาอังกฤษควรพยายามปรับเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียน ภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องยาก และไม่ควรรู้แรงจูงใจ ด้านระบบของการให้คะแนนมากเป็นส่วนประกอบ ในการกดดันผู้เรียนให้ผู้เรียนรู้สึกว่าต้องเรียนภาษาอังกฤษ ให้ผ่านในชั้นเรียนเท่านั้น โดยเฉพาะการคำนึงถึง พื้นฐานที่มีอยู่ของผู้เรียน และเพิ่มความยากอีกหนึ่ง ระดับ

5. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง ความรู้ เจตคติ และการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ ผู้วิจัยใคร่ ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งนัก ศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ที่ได้ร่วมฝ่าฟันการเรียนรู้อ ในรายวิชาดังกล่าวให้ผ่านลุล่วงได้ด้วยดี อย่างน้อย ครูเชื่อว่านักศึกษาส่วนมากเกิดการเปลี่ยนแปลง ความรู้สึกที่ว่า “ภาษาอังกฤษนั้นแสนยาก” เป็น “ภาษาอังกฤษไม่ได้ยากอย่างที่คิด”

ขอขอบพระคุณ ผศ.จำเริญ กังคะศรี ประธาน หลักสูตรนิเทศศาสตร์ที่ได้จัดรายวิชาดังกล่าวให้ ผู้วิจัยลงมือสอนอย่างจริงจัง และคิดว่าคงจะเป็น เจ้าของวิชานี้ตลอดไปจนสามารถสร้างตำรา ประกอบการเรียนรู้อได้เล่มหนึ่ง

ขอขอบคุณการสนับสนุนวัสดุการจัดทำวิจัย จากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี

6. เอกสารอ้างอิง

กาจบัณฑิต วงศ์ศรี, วารุณี บุญหลง และเสน่ห์ ถิ่นแสน. 2542. การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการไ้ทำงานของ บัณฑิตสายศิลป์ รุ่น 34 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2542. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

- ชัชฎาภรณ์ พึ่งตนไพศาล. 2547. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประนอม สุรัสวดี. 2539. กิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานพ พัฒนไพบูลย์. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมถวิล ธนะโสภณ. 2522. ทฤษฎีวิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอกชีวา แซ่ตัน และจำเริญ กังคะศรี. 2550. ความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรนิเทศศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด. รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- Aksornjarung, P. 1997. **An Expose-Factor Study of the Acquisition of English Pronominal Anaphora by Thai EFL Learners: A UG-L 1 Transfer Analysis.** Doctoral Dissertation, Indiana University of Pennsylvania, USA.
- Birdsong, D. 1992. Ultimate attainment in second language acquisition. **Language Learning**, 68: 706-755.
- Bley-Vroman, R. 1989. What is the logical Problems of foreign language learn? In S.M.Gass., J. Schachter (Eds.). **Linguistics Perspectives on Second Language Acquisition**, 41-68. Cambridge University Press. New York.
- Crookes, G. & Schmidt, R.W. 1991. Motivation: Reopening the research agenda. **Language Learning**, 41, 469-512.
- Krashen, S. (1985). **The Input hypothesis: Issues and implications.** Longman: London.